

Voorwoord

Iedereen uit het onderwijs heeft het minstens een keer gehoord: een negatieve opmerking over het mbo. Of het nou gaat over onze intelligentie of attitude; er is altijd wel wat mis met het mbo.

Als het onderwijs een familie zou zijn, dan zou de basisschool het jongste kind zijn. De middelbare school is de tiener. Hbo de grote broer of zus waar iedereen tegen opkijkt en wo de oom die het meest in de boeken zit. Mbo zou de vergeten jongvolwassene zijn. Het verwaarloosde kindje van de familie. Met andere woorden: onderbelicht door de maatschappij, overheid en de andere familieleden.

Dit boek is bedoeld om het verwaarloosde mbo in de spotlights te zetten. Te vieren dat het mbo bestaat en te laten zien hoe waardevol mbo als werkplek kan zijn voor een startende docent. Verwacht in dit boek geen theorie. Alleen verhalen gebaseerd op echte events die plaats hebben gevonden op het mbo.

Mijn missie met dit boek is om een realistisch beeld te geven van het mbo zoals ik het heb mogen ervaren. Je zult humor, positiviteit, onzekerheid en conflict vinden in de verhalen over ondernemers, straatgasten, overlevenden van oorlogen en harde werkers. Deze jongvolwassenen heb ik 'mijn studenten' mogen noemen.

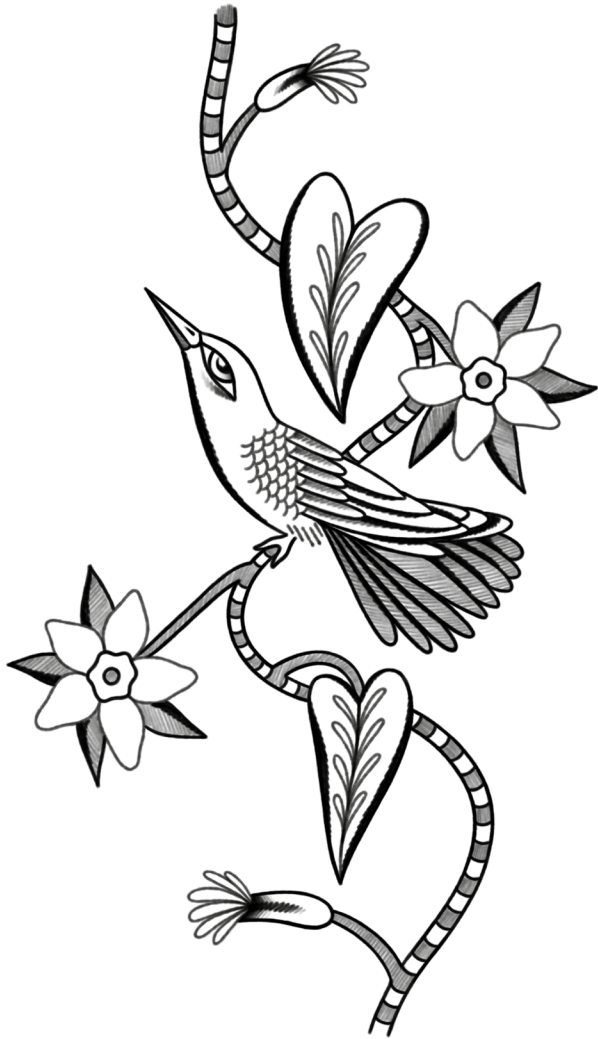
Samenvattend

- Elke episode is in het Nederlands geschreven, maar zal soms Engelse woorden bevatten omdat Miss G als multilingual in verschillende talen denkt en spreekt. Om je echt mee te nemen in de verhalen, is het daarom ook zo geschreven.
- De verhalen zijn humoristisch en hoeven daarom niet al te serieus gelezen te worden. Denk aan het koekje bij de koffie.
- Politieke partijen, vegans en religieuze termen worden niet gebruikt in dit boek. Iedereen is namelijk vrij om te geloven in wat hij of zij wil.
- In dit boek zijn geen namen, afdelingen en namen van scholen genoemd. Hoe een student eruitziet, welk geslacht de personen hebben en waar zij vandaan komen levert geen toegevoegde waarde en wordt daarom ook weinig tot niet vermeld, omdat iedereen op elke school deze situaties kan ervaren.
- Het boek is bedoeld om te gebruikt te worden. Onderstreep en teken zoveel je wilt.

Inhoud

Voorwoord	2
Episode 1 - Bron	5
Episode 2 - Spiegelbeeld	6
Episode 3 - Regels	8
Episode 4 - Dream Team	9
Episode 5 - Over de streep	10
Episode 6 - Inbeelden	13
Episode 7 - De pinkie-connectie	14
Episode 8 - Kauwgom	16
Episode 9 - YouTuber in training	17
Gedachte van Miss G - Een legende	18
Episode 10 - 'Kan ik niet, lukt me niet'	19
Episode 11 - Op het podium	21
Episode 12 - Pauze	21
Episode 13 - Met gelijke ogen kijken	23
Gedachte van Miss G - Beschaving	25
Episode 14 - Professionals met punten	26
Episode 15 - Bruggen bouwen	28
Literatuurlijst	30

Episode 1 - Bron

“You can call me Miss G”, zei ik tegen mijn eerstejaars studenten. Ik was hun nieuwe docent en ik zat in mijn laatste jaar op de hogeschool. Zo introduceerde ik mezelf aan het begin van ieder schooljaar aan studenten die mij nog niet kenden. /Goe’laan/ fonetisch uitgesproken met de klemtoon op de g zoals in het Engelse woord ‘gold’, vonden studenten gewoonweg te moeilijk om te onthouden of goed uit te spreken. Op de een of andere manier wordt het regelmatig uitgesproken als goulash, Kolan of Gowlan (wat me altijd doet denken aan Gollum uit Lord of the Rings). Allemaal dingen waarmee ik als docent niet graag een connotatie wil. Al klinkt goulash niet eens zo heel erg.

Rond 2009 hebben leerlingen mij bekroond tot ‘Miss G’. Volgens hen was dat simpelweg makkelijker. Ik was 18 en zat toen zelf nog op het mbo. In het begin voelde ik mij een ongemakkelijke ‘straatjongen’. Vooral toen ik de studenten ‘Yo, Miss G!’ hoorde roepen op de gangen. Op dat moment wilde ik juist de welgerespecteerde docent worden en geen lid van de ‘studentenclub’. Ongemak werd uiteindelijk eigenaarschap toen ik merkte hoeveel studenten het hielp om mij aan te spreken. ‘If you can’t beat it, then own it’. Ik heb de naam gekregen uit een liefdevolle verbinding. Mijn achterliggende reden om ‘Miss G’ aan te nemen was om simpelweg makkelijker aanspreekbaar te zijn.

Het ongemak dat ik voorheen had, was vooral vanwege mijn achtergrond. Mijn hele basisschooltijd en begin middelbare schooltijd werd ik gepest vanwege mijn naam, mijn beugel, mijn alles. Als je negen jaar lang negativiteit om je heen hoort over jouw naam begin je erin te geloven. Ik weet nog heel goed dat ik samen met mijn zusje naar huis liep en mijn tranen probeerde af te vegen, zodat mijn ouders ze niet konden zien en verdrietig zouden worden. Desondanks herinner ik me niet veel eenzaamheid. Ik had namelijk mijn boeken, mijn familie en mijn tv. Dat was meer dan genoeg op dat moment. Al snel werd ik nieuwsgierig naar meer. Meer van het leven zien en ervaren. Vooral om te zoeken naar wat mijn thuis is op deze wereld.

Na jarenlang zoeken heb ik het gevonden. Mijn thuis wil ik door middel van dit boek met jou delen. Een thuis vol met te gekke kinderen die, ondanks moeilijkheden, voor mijn ogen opgroeien met onbegrensde passie, vragen en nieuwsgierigheid. Een thuis dat mij neemt zoals ik ben en waar ik elke dag van leer. Toen ik werd bekroond tot Miss G begon er iets in mij te veranderen. Door de studenten voelde ik iets wat ik niet eerder in deze wereld had gevoeld. Een plek van thuiskomen en verbinding.

Dit is voor iedere student die ik heb mogen lesgeven. Bedankt voor de les die jij mij hebt gegeven.